

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014112
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014112.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému A. P., nar. XX.XX.XXXX v A., okres A., naposledy bytom Z., K. XXXX/XX, okres Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, pre pokračovací trestný čin zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. júla 2019, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. apríla 2019 pod sp. zn. 6Pp/58/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku s a napadnuté uznesenie z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona s a návrh odsúdeného A. P. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a, pretože nie je dôvodný.

odôvodnenie:

Rozsudkom (v konaní o návrhu na schválenie dohody o vine a treste) Okresného súdu Prešov zo dňa 18. júna 2013 pod sp. zn. 3T/34/2013 bol odsúdený A. P., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. f), písm. j) Tr. zákona (skutky pod bodmi 1 až 5), pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. f), písm. j) Tr. zákona (skutky pod bodmi 2, 4 a 5), prečinu ohrozovania mravnosti podľa § 372 odsek 1 písm. a) Tr. zákona (skutok pod bodom 2), pokračovacieho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona (skutky pod bodmi 5 a 6), prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 odsek 1 písm. b) Tr. zákona (skutok pod bodom 7), pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 odsek 1, odsek 3 Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. a) a § 127 odsek 1 Tr. zákona (skutky pod bodmi 8 a 9), prečinu prechovávaní detskej pornografie podľa § 370 Tr. zákona (skutok pod bodom 10) a z dvojnásobného prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Tr. zákona. Za to mu bol uložený podľa § 368 odsek 2 s použitím § 38 odsek 3, § 36 písm. l), písm. n), § 41 odsek 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je deň 11.06.2020. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. po uplynutí 2/3 uloženého a nariadeného trestu, mala odsúdenému uplynúť dňom 11.12.2017.

Dňa 07. marca 2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného A. P. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ničím konkrétnym neodôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 15. apríla 2019 pod sp. zn. 6Pp/58/2019 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného A. P. podmienične prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, uloženého odsúdenému vyššie citovaným rozhodnutím a podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky, spolu s nariadeným probačným dohľadom nad odsúdeným počas plynutia určenej skúšobnej doby a podľa § 51 odseku 4 písm. g) Tr. zákona uložil odsúdenému aj príkaz počas určenej skúšobnej doby v súčinnosti s probačným úradníkom alebo iným odborníkom podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, t. j. v zákonnej lehote troch pracovných dní a teda včas, podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného. V odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na hodnotenie odsúdeného z Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, z ktorého vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké a resocializačná prognóza je tak u neho menej priaznivá. Odsúdený preukazuje splnenie podmienok pre podmienične prepustenie iba čiastočne a riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody bolo doporučené jeho podmienične prepustenie s dohľadom. Podľa názoru prokurátora okresný súd v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného (konfliktnosť a iba čiastočný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti) u odsúdeného. Prokurátor poukázal na to, že zo zmyslu inštitútu podmieničného prepustenia vyplýva, že toto nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu, bez ohľadu na účel trestu. Toto je dôvodné iba v prípade, že existuje dôvodná nádej, že odsúdený bude na slobode po podmieničnom prepustení viesť riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy. V prejednávanom prípade tomu tak u odsúdeného nie je. Preto navrhol, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil s tým, aby sám vo veci rozhodol tak, že predmetný návrh odsúdeného zamietne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 14. júna 2019, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 16. júla 2019 správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmieničnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmieničným prepustením odsúdeného.

Krajský súd na rozdiel od právneho názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienične prepustenie odsúdeného A. P. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona kumulatívne splnené neboli. Odsúdený vykonal potrebné 2/3 z uloženého a jemu nariadeného predmetného nepodmieničného trestu odňatia slobody skutočne dňom 11. decembra 2017, od ostatného rozhodovania o jeho návrhu na podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uplynula už zákonná doba jedného roka (6. marca 2019). Teda formálne podmienky na jeho podmieničného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak boli splnené.

Pokiaľ však ide o ďalšiu, druhú zákonnú podmienku, týkajúcu sa adekvátneho polepšenia sa odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu nemohol stotožniť a musel prisvedčiť názoru prokurátora o tom, že odsúdený splnenie tejto podmienky preukazuje skutočne iba v čiastočnej forme. Odsúdený A. P., ako to vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, vo viacerých smeroch

je hodnotený pozitívne, t. j. pokiaľ ide o jeho správanie, plnenie nariadení a príkazov príslušníkov ZVJS, plnenie si svojich pracovných povinností, aktivity mimo práce i v kultúrnoosvetovej činnosti a s ním spojených aktivít. Nie negatívne sú hodnotené aj vzťahy odsúdeného s osobami blízkymi. Taktiež sa konštatuje, že program zaobchádzania sa u neho plní a bolo poukázané na to, že odsúdený mával občasnú konflikty nielen so spoluodsúdenými, ale i s príslušníkmi ZVJS, čo sa však časom podarilo eliminovať. Na druhej strane sa však v hodnotení uvádza, že odsúdený spĺňa podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu iba v čiastočnej miere, k spáchanej trestnej činnosti je menej kritický, zodpovednosť akceptuje iba čiastočne a prejavuje menší záujem zmeniť svoje správanie a v tomto smere má preto odsúdený značné rezervy. Krajský súd v tomto smere i napriek inak pozitívnemu charakteru hodnotenia odsúdeného, ako základného atribútu pre hodnotenie naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru je toho názoru, že odsúdený dôsledne túto druhú zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie nespĺňa a v tomto smere uvádza, že odsúdený má zrejme rezervy v preukazovaní adekvátneho stupňa svojho polepšenia s poukazom na to, že si doposiaľ nevytvoril podmienky pre získanie aspoň jednej disciplinárnej odmeny. Aj v počiatočnej fáze výkonu trestu mal odsúdený istý nedostatok, popísaný v písomnom hodnotení a ako osoba, ktorá uznala svoju vinu v rámci konania o dohode o vine a treste, by mala byť k spáchanej trestnej činnosti dostatočne sebareflexívna, čomu však, ako to vyplynulo z jeho doterajšieho priebehu výkonu trestu, tak nie je. U odsúdeného podľa názoru krajského súdu, v zhode so sťažnostnými námietkami prokurátora, sú navyše podstatné rizikové faktory jeho recidívy, ktorá je menej priaznivá, vzhľadom na vyhodnotené stredné riziko sociálneho zlyhania. Krajský súd musí vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatovať, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmienenom prepustení bude skutočne viesť riadny život. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čo však u odsúdeného A. P., ako je vyššie odôvodnené, tak nie je.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdený A. P. kumulatívne nespĺňa zákonné materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne (aj podrobne) poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína a stotožňuje sa v podstate so sťažnostnými argumentami prokurátora v tom smere, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode - za istých zákonných a súdom určených podmienok - preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody musel preto napadnuté uznesenie okresného súdu (s určením inak neprimerane krátkej skúšobnej doby iba pri dolnej hranici zákonného rozpätia 1-7 rokov) podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu zrušiť a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol krajský súd sám tak, že podľa § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona návrh odsúdeného A. P. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.